خراسان روزنامه صبح ایران
دوشنبه ۲ مهر ۱۳۹۷ . ۱۴ محرم ۱۴۴۰ . شماره ۱۹۹۲۱

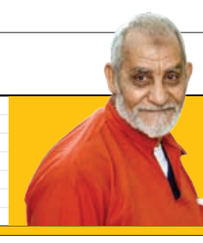

دادگاه مصر در حکمی رهبر اخوان المسلمین این کشور به همراه ۶۴ تن از اعضای این گروه را به اتهام ارتکاب جرایم خشونت آمیز و کشتار در استان "المنیا" در جریان متفرق کردن تجمع کنندگان حامی اخوان المسلمین در میدان "رابعه العدویه" در سال ۲۰۱۳ به حبس ابد محکوم کرد. پیشتر نیز یک دادگاه مصری ۷۵ حکم اعدام برای اعضای اخوان المسلمین صادر کرده بود. این افراد متهم هستند که پس از کودتا در این کشور مردم را به اعتصاب، تظاهرات و جنایت فراخوانده‌اند.

صدور حبس ابد برای رهبر اخوان المسلمین مصر

تحلیل روز

مرجان ساعدی
international@khorasannews.com

آتش پهپادها بر لباس امیرنشین ها

شاید زمانی که دبیر کل جنبش انصارا... یمن در بهمن سال ۹۵ اعلام کرد که این جنبش به‌زودی کار ساخت پهپاد را آغاز خواهد کرد، کمتر کسی تصور می کرد آن ها کمتر از یک سال بعد بتوانند به فناوری پیچیده ساخت این سلاح مدرن دست یابند اما حالا یگان پهپادی ارتش و کمیته های مردمی یمن تاجایی پیشرفت کرده که حتی فرودگاه بین المللی ابوظبی وسپس دبی را نیز هدف قرار داده است. رشد صنعت نظامی ارتش یمن و نیروهای مردمی آن به‌ویژه دستیابی به فناوری پهپادهای بردبلند چالش آشکاری برای واشنگتن است تاجایی که رئیس شرکت صنایع دفاعی رایتون آمریکا را به این شیخ‌نشین اعزام کرد تا به مزدورانش در ابوظبی اطمینان بدهند که همچنان در امنیت خواهند بود، هرچند که با توجه به عملکرد سامانه های پاتریوت و همچنین محدود بودن سامانه های دفاعی جهانی در مقابل پهپادها و هزینه های سنگین فعال بودن این سامانه ها به مدت طولانی، ادعای آمریکایی ها درباره تامین امنیت شیخ‌نشین مورد شک و تردید فراوان است. همچنین ورود فرودگاه دبی به دایره هدف قرار گرفتن آن در تیررس موشک ها و پهپادهای یمنی ها با توجه به این که این شیخ نشین ۳۰ درصد اقتصاد امارات متحده عربی را شکل می دهد، بحران اقتصادی به وجود آمده در شیخ نشین دبی را تشدید خواهد کرد. افزون بر این، حمله پهپادی به فرودگاه دبی، پیام عملی داخلی به شش امیرنشین دیگر است مبنی بر این که پاسخ یمنی ها به تجاوزات حاکمان ابوظبی آل نهیان کامل شده و حالا حاکمان دیگر امارت ها باید گزینه پریدن از کشتی مورد هدف قرار گرفته آل نهیان را انتخاب کنند که بیش از هر زمانی در معرض هدف اند. امارت های دیگر چوب سیاست های حاکمان ابوظبی را می خورند که بیش از سه سال است در تجاوز گری به یمن مشارکت دارند، آن ها گمان می کردند به سبب دوری جغرافیایی از آتش جنگی که خود در یمن برافروختند، در امان هستند، اما اکنون شراره های این آتش گوشه های لباس آن ها را سوزانده است، بمباران فرودگاه های دبی و ابوظبی تنها پیام های آغازین است و فرا تمام لباس (موجودیت) آن ها در آتش این جنگ افروزی خواهد سوخت. واقعیت این است که استفاده انصارا... از پهپادهای نظامی و هدف قرار دادن تاسیسات نفتی آرامکوی عربستان، ناو جنگی عربستان در دریا و حالا فرودگاه ابوظبی و دبی هشداری است به ائتلاف سعودی مبنی بر این که باید آماده دریافت پاسخ های غیرقابل باور دیگری نیز باشند.

اندیشکده روز

خطرات تغییر حکومت کره شمالی

اندیشکده آمریکایی ویلسون نوشت: چهار دلیل وجود دارد که نشان می دهد تغییر رژیم در کره شمالی تبعات ژئوپولیتیکی و امنیتی را برای آمریکا و متحدان آن دارد: ۱- تغییر رژیم پیچیده تر از آن است که ترامپ فکر می کند. چرا که تجارب اخیر آمریکا در افغانستان، عراق و لیبی نشان می دهد که تغییر رژیم یک تجارت بسیار پیچیده است. ۲- هیچ دلیلی وجود ندارد که نشان دهد در صورت حذف رهبر کنونی کره شمالی، رهبر جدید سیاست های بهتری نسبت به آمریکا داشته باشد. در واقع رهبر جدید، همان یا حتی بدتر از رهبر کنونی کره شمالی خواهد بود. ۳- تغییر رژیم در کره شمالی باعث افزایش خطر گسترش سلاح های هسته ای، بیولوژیکی، شیمیایی و سمی می شود. به طوری که کنترل شرایط به وجود آمده از تغییر رژیم هزینه های زیادی را به آمریکا تحمیل خواهد کرد. ۴- کره شمالی بر این امر که مسلح بودن به سلاح هسته ای عاملی برای بقای خود است و آن را به عنوان یک عامل بازدارنده ضروری در مقابل تهاجم آمریکا می داند، پافشاری دارد. بنابراین هر گونه اقدام برای تغییر رژیم در کره شمالی باعث به وجود آمدن وضعیت بدی خواهد شد، چه ما پیروز شویم و چه شکست بخوریم.

عراق

الشرق الاوسط: البغدادی به افغانستان رفته است

روزنامه فرامنطقه‌ای الشرق الاوسط در خبری ادعا کرد که ابوبکر البغدادی سرکرده داعش به‌نگرهار در شرق افغانستان منتقل شده است. رهبر یکی از گروه های پاکستانی که الشرق الاوسط اسم او را نیاورده است، اظهار کرد: انتقال البغدادی به افغانستان بعد از ورود چند صد عضو داعش به خاک این کشور طی شش ماه بوده است. به گفته وی اکثر کسانی که به افغانستان رفته اند اکنون در این منطقه هستند و سازمان اطلاعات پاکستان تحرکات متعدد اعضای داعش را رصد کرده و به نظر می رسد آن ها تلاش داشته اند به مناطق قبیله‌نشین پاکستان منتقل شوند. این شخص پاکستانی می افزاید: از بین کسانی که به افغانستان سفر کرده اند صدها عرب و غیر عرب هستند و همگی از خاک سوریه به افغانستان نقل مکان کرده اند. ماموریت آینده آن ها مانع تراشی در قدرت یابی طالبان افغانستان و برانگیختن اختلافات بین پاکستان و افغانستان از طریق عملیات تروریستی داعش در خاک افغانستان و پاکستان است. داعش به تازگی حملاتی را در شهر جلال آباد مرکز ایالت ننگرهار و تاسیسات مدنی آن داشته است.

روسیه: تل آویو مقصر سرنگونی هواپیمای ما در سوریه است

حیله اسرائیلی

سرانجام وزارت دفاع روسیه گزارش نهایی خود را از ارزیابی نحوه سرنگونی یک فروند هواپیمای «ایلوشین-۲۰» این کشور در استان «لاذقیه» سوریه ارائه کرد. ژنرال «ایگور کوناشنکوف» سخنگوی وزارت دفاع روسیه در جریان یک نشست خبری زنده گفت که تل آویو پیش از حادثه به مسکو اطلاعات غلط داده و «نیروی هوایی اسرائیل به طور کامل مسئول این تراژدی برای هواپیمای "ایلوشین-۲۰"» است... ارتش اسرائیل یا با یک سهل انگاری مجرمانه یا با رفتار غیرحرفه‌ای، موجب سقوط ایلوشین-۲۰ شده است.» کوناشنکوف با بیان این که مقامات صهیونیستی به مسکو گفته بودند قصد دارند مناطقی در شمال سوریه را هدف قرار دهند، اما منطقه‌ای در غرب را هدف قرار دادند، گفت: این رفتار موجب شد تا ایلوشین-۲۰ غافلگیر شود و فرصت ترک منطقه را نداشته باشد. این اطلاع‌رسانی همزمان با آغاز عملیات و نه پیش از آن، صورت گرفته، که «این نقض توافقنامه ۲۰۱۵ روسی-اسرائیلی به شمار می آید که هدف آن ممانعت از درگیری میان نیروهای ما در سوریه بوده است. سخنگوی وزارت دفاع روسیه گفت استفاده از هواپیمای روس به عنوان سپری در برابر پدافند سوریه "ناسپاسی بزرگی در برابر همه کارهایی است که روسیه به تازگی برای اسرائیل و اسرائیلی ها انجام داده است." او گفت روسیه اطمینان حاصل کرده که عملیات ارتش سوریه در بلندی های جولان تهدیدی را متوجه اسرائیل نکند و همچنین توانسته به درخواست تل آویو عقب‌نشینی نیروهای ایرانی به ۱۴۰ کیلومتری مرز اسرائیل را تضمین کند. بر اثر سقوط هواپیمای ترابری روسی، ۱۵ نظامی این کشور جان باخته بودند. سه شنبه گذشته جنگنده‌های اف-۱۶ ارتش رژیم صهیونیستی از هواپیمای شناسایی روس به عنوان سپر استفاده کرده و موجب شده‌اند که آتش پدافند ارتش سوریه این هواپیما را هدف قرار دهد. یک روز پس از این حادثه، رژیم صهیونیستی فرمانده نیروی هوایی خود را راهی مسکو کرد تا با مقامات هوافضای روسیه دیدار کند و اطلاعات بیشتری از اقدام جنگنده‌های اسرائیلی ارائه دهد. با این حال کارشناسان دفاعی روسیه معتقدند اگر چه اسرائیل هواپیمای روسی را هدف نگرفته ولی آن را به هدفی برای پدافند هوایی سوریه تبدیل کرده است، اما با وجود انکار رژیم صهیونیستی در این خصوص که طرحی برای هدف قرار گرفتن هواپیمای روسی نداشته است بر اساس نشانه هایی می توان حملات هوایی رژیم صهیونیستی را در چارچوب سناریویی برای انتقام گرفتن از روسیه ارزیابی کرد. نخست: میان استان لاذقیه و سرزمین های اشغالی هیچ مرز مشترکی وجود ندارد و این برای اولین بار بود که لاذقیه که محل استقرار پایگاه روسی حمیمیم است هدف قرار گرفت. دوم: این حملات همزمان بود با ماموریت شناسایی هواپیمای ایلوشین روسیه در منطقه. سوم: بر خلاف گذشته رژیم صهیونیستی فقط یک دقیقه قبل از حمله به لاذقیه روسیه را در جریان حمله قرار می دهد که در فاصله یک دقیقه فرصت هماهنگی با پدافند سوری و فرار هواپیمای روسی از منطقه فراهم نمی شود.

دو حزب کرد عراقی بر سر انتخاب رئیس جمهور اختلاف دارند

برهم صالح در مسیر کاخ السلام

کرسی ریاست جمهوری عراق همچنان خالی است و معلوم نیست نامزد کدام حزب کرد روی این کرسی خواهد نشست. بر اساس قانونی نانوشته، رئیس جمهوری عراق باید از میان احزاب کرد انتخاب شود. در حالی که هنوز احزاب کرد عراق اسامی نامزدهای خود را برای سمت ریاست جمهوری این کشور اعلام نکرده‌اند، در رسانه‌هانام برهم صالح به عنوان نامزد توافقی طرف‌های مربوط در این سمت منتشر شده است. گزارش ها حاکی است ائتلاف النصر به رهبری حیدر العبادی و جریان الحکمه به رهبری عمار حکیم، حمایت خود را از کاندیداتوری برهم صالح برای ریاست جمهوری این کشور اعلام کرده‌اند. ائتلاف سائرون مورد حمایت مقتدی صدر، رهبر جریان صدر عراق نیز به کاندیداتوری صالح از طرف حزب اتحادیه میهنی کردستان عراق برای ریاست جمهوری این کشور واکنش نشان داده است. ایمن الشمری، از رهبران ائتلاف سائرون به ارم نیوز گفت: صالح یک شخصیت سیاسی محترم و متعادل بوده و هیچ گونه موضع گیری یا اقدام شبهه ناکی از او سر نزده است، او محبوبیت سیاسی بسیاری دارد و روابطش با همه گروه ها خوب است. صالح فردی مناسب برای ریاست جمهوری عراق است. با این حال، هنوز اختلافاتی میان دو حزب اصلی کرد درباره کاندیداتوری برهم صالح وجود دارد و به نظر می رسد او هنوز راه زیادی را برای تصدی ریاست کاخ السلام پیش رو خواهد داشت. حزب دموکرات کردستان عراق تاکید کرد که نامزد شدن برهم صالح از سوی اتحادیه میهنی کردستان عراق را برای پست ریاست جمهوری نمی پذیرد و مسعود بارزانی را برای این پست معرفی خواهد کرد. این در حالی است که نیچروان بارزانی، نخست وزیر اقلیم کردستان عراق برای بررسی مسئله تشکیل کابینه آینده این کشور و انتخاب رئیس جمهور و نخست وزیر جدید وارد بغداد شد و با تعدادی از مسئولان عالی رتبه و رهبران احزاب و گروه های سیاسی دیدار و گفت‌وگو کرد. همزمان؛ هیئتی به ریاست بافل طالبانی از مسئولان حزب اتحادیه میهنی نیز وارد بغداد شدند. نیچروان بارزانی البته تأکید کرده است که نخست وزیر عراق باید با توافق همه جریان های عراقی انتخاب شود. وی افزود: جریان های کُرد هنوز تصمیم خود برای معرفی رئیس جمهور را نگرفته اند. در همین حال یک منبع کرد در گفت و گو با شبکه تلویزیونی «السومریه» در خصوص علت سفر نیچروان بارزانی به بغداد گفت: این سفر برای بررسی امتیازات انتخاباتی و پست های جایگزین از جمله معاون نخست وزیر، در صورت انصراف حزب دموکرات کردستان از تصدی منصب ریاست جمهوری صورت گرفته است. در این میان برخی منابع خبری از موافقت ایران و آمریکا با ریاست جمهوری برهم صالح خبر داده و مدعی شده‌اند که حزب دموکرات خواستار سمت استانداری کرکوک در ازای موافقت با این انتصاب است.

با انتخابات ۲۰۱۸ کنگره

کمتر از ۴۵ روز مانده به انتخابات حساس میان دوره ای آمریکا بر آن شدیم که ستونی را تا روز انتخابات به پوشش آخرین اخبار، تحلیل ها و نظرسنجی ها اختصاص دهیم.

تاثیر اقتصاد بر انتخابات نیمه آبان

اقتصاد آمریکا در سال های اخیر رشد قابل قبولی داشته، نرخ تورم بالاخره هدف مد نظر فدرال رزرو را لمس کرده، نرخ بیکاری کل کاهش یافته و نرخ بیکاری سیاه‌پوستان و اسپانیایی تبارها به کمترین میزان خود در تاریخ رسیده است. این وضعیت خوب باعث شده است که دستمزد حقیقی کارگران تا حدی افزایش یابد و بسیاری از آن ها روزهای سخت پس از بحران مالی ۲۰۰۸ را به دست فراموشی بسپارند. پیش بینی الگوهای انتخاباتی این است که قوی بودن اقتصاد به نفع حزب حاکم تمام می شود و ضعیف بودن آن، حزب حاکم را دچار شکست سختی می کند اما این روزها با وجود این که اقتصاد آمریکا در بهترین شرایط خود در یک دهه اخیر به سر می برد، نظرسنجی های انتخاباتی از برتری قاطع دموکرات ها در انتخابات کنگره آمریکا که در ماه نوامبر (آبان) امسال برگزار می شود، حکایت دارند. از طرفی بسیاری از کارشناسان برجسته سیاسی پیش بینی می کنند که دموکرات ها در انتخابات پیش رو اغلب کرسی های مجلس نمایندگان را از جمهوری خواهان پس خواهند گرفت. حتی برخی پیش بینی ها حاکی از این است که دموکرات ها کنترل مجلس سنا را نیز به دست خواهند گرفت. برای این تناقض می توان دلایلی را برشمرد که قبل از این که به سراغ آن ها برویم باید به این نکته توجه کنیم که در انتخابات ریاست جمهوری اخیر نیز نظرسنجی ها حاکی از پیروزی کلینتون بر ترامپ بودند اما در نهایت ترامپ به کاخ سفید راه یافت. بخشی از کاهش محبوبیت ترامپ و حزب جمهوری خواه—به‌ویژه در بین زنان—به این دلیل است که ترامپ انتقادهای مخالفان را شخصی تلقی کرده است و به شدت به منتقدان خود حمله می کند. از طرفی با وجود اوضاع مناسب اقتصاد در ماه های اخیر، ممکن است برخی از رأی دهندگان معتقد باشند که سیاست های ترامپ نقش چندانی در بهبود وضعیت اقتصادی نداشته است. یک دلیل دیگر می تواند این باشد که شاید تأثیر گذاری شرایط اقتصادی بر انتخابات دیگر برقرار نیست. این امکان وجود دارد که فشارهای اقتصادی بر مردم به زیان حزب حاکم باشد اما شرایط اقتصادی مناسب لزوماً کمکی به حزب حاکم نکند. افزایش ثروت رأی دهندگان باعث می شود که آن ها معیارهای اقتصادی را به تدریج کنار بگذارند و به معیارهای دیگر بیندیشند. در آمریکا انتخابات میان دوره ای کنگره همواره به مثابه یک همه‌پرسی درباره عملکرد رئیس جمهور مستقر و سیاست های او قلمداد شده است. در انتخابات میان دوره ای ۲۰۱۰ و ۲۰۱۴ نیز پیروزی قاطع جمهوری خواهان به رویگردانی رأی دهندگان از باراک اوباما تعبیر شد؛ هرچند اوباما بالاخره توانست در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۲ نیز به پیروزی برسد. اکنون نیز دموکرات ها سعی دارند که انتخابات پیش رو را به یک همه‌پرسی تلویحی درباره ترامپ تبدیل کنند و در سمت مقابل، جمهوری خواهان می خواهند نانسی پلوسی—رهبر دموکرات ها در مجلس نمایندگان آمریکا—را هدف قرار دهند و از محبوبیت او بکاهند. مسئله این است که کوبیدن رهبر یک حزب بسیار ساده‌تر از کوبیدن رئیس جمهور مستقر است؛ حتی اگر آن رئیس جمهور، ترامپ باشد. تا قبل از برگزاری انتخابات نیز، اقتصاد می تواند بر نتایج انتخابات تأثیر گذار باشد اما بعد از روز انتخابات، سیاست های افراد منتخب بر اقتصاد و چشم انداز اقتصادی تأثیر گذار خواهد بود. اگر جمهوری خواهان به پیروزی برسند، سیاست مقررات زدایی و کاهش نرخ مالیات که هم اکنون در حال اجراست، ادامه خواهد یافت و حتی ممکن است گسترده‌تر شود. از طرفی در صورت پیروزی جمهوری خواهان، روند تأیید و انتصاب قضات محافظه کار نیز ادامه پیدا خواهد کرد. در مقابل، اگر دموکرات ها بتوانند انتخابات میان دوره ای را با پیروزی پشت سر بگذارند، احتمالاً لوایح دولت ترامپ یکی پس از دیگری رد خواهند شد و قضات محافظه کار نیز به شدت تحت فشار قرار خواهند گرفت. اگر چه گاهی دولت ها و مجلس هایی که از دو حزب متفاوت هستند، درباره مسائل اقتصادی با یکدیگر به توافق می رسند و اقتصاد را به جلو هدایت می کنند، اما در شرایط کنونی بعید است چنین اتفاقی در آمریکا رخ دهد. به تازگی حتی بسیاری از دموکرات های میانه‌رو نیز به سمت ایده های سوسیالیستی گرایش پیدا کرده اند تا حداقل از حملات چپ های افراطی در امان بمانند. آن ها بیش از بزرگ تر شدن دولت و افزایش مالیات ها حمایت می کنند؛ هرچند تاکنون چندان درباره افزایش مالیات ها مانور نداده اند. نتایج نظرسنجی اخیر مؤسسه معروف گالوپ حاکی از این است که درصد بیشتری از هواداران دموکرات ها نگاه مثبتی به سوسیالیسم دارند. بسیاری از دموکرات ها از بیمه سلامت همگانی، آموزش عالی رایگان، تضمین اشتغال از سوی دولت فدرال و تعیین حداقل دستمزد حمایت می کنند. البته دموکرات ها برای این که بتوانند اهداف خود در آن گونه که می خواهند پیش ببرند، باید علاوه بر در اختیار گرفتن مجلس نمایندگان و سنا، کاخ سفید را هم در اختیار بگیرند.

*برگرفته از مقاله مایکل بوسکین، استاد اقتصاد دانشگاه استنفورد و رئیس شورای مشاوران اقتصادی دولت بوش پدر، در پایگاه تحلیلی پراجکت سیندیکیت

نمای روز

احمد عیسی جلاد مشهور داعش که طی درگیری در سوریه زخمی شده و در قالب پناهجوی سوری برای مداوا به ترکیه سفر کرده بود، هنگام بستری و مداوا در یک بیمارستان در شهر آدانای این کشور دستگیر شد.

پکن با احضار سفیر آمریکا، مذاکرات نظامی با واشنگتن را لغو کرد

خط و نشان چینی برای یانکی ها

تقابل آمریکا با چین و روسیه وارد مرحله جدیدی شده است. وزارت دفاع چین در واکنش به سیاست های زورگویانه آمریکا پس از لغو گفت و گوهای تجاری، گفت و گوهای نظامی را هم با این کشور لغو کرد. این گفت و گوها قرار بود از امروز تا چهارشنبه در پکن برگزار شود. چین همچنین «شی جین لانگ» فرمانده نیروی دریایی این کشور را که به منظور شرکت در بیست و سومین همایش بین المللی نیروی دریایی به آمریکا سفر کرده بود، به پکن فراخوانده است. «دونالد ترامپ» پنج شنبه به دلیل خرید سامانه موشکی اس ۴۰۰ و جت های جنگنده ساخت روسیه از سوی چین، اقدامات تنبیهی را علیه ارتش این کشور اعمال کرد. وزارت خارجه چین نیز در اعتراض به تشدید تحریم های آمریکا ضد پکن، سفیر این کشور را در پکن فراخواند و شکایت رسمی پکن را درباره تحریم های آمریکا ضد چین به علت خرید سلاح های روسی به سفیر آمریکا در چین تسلیم کرد. این اقدام آمریکا نشان می دهد که تنش در روابط آمریکا و چین ابعاد تازه‌ای به خود گرفته و آمریکا در صدد است شرکای اقتصادی و نظامی پکن را نیز هدف قرار دهد. اگر چه بهانه آمریکا تشدید تحریم های چین است اما واشنگتن، روسیه را نیز هدف قرار داده است و می کوشد تا سطح مناسبات نظامی این کشور را محدود کند. تشدید تحریم های آمریکا ضد چین نشان می دهد که نگرانی های واشنگتن درباره ادامه رشد اقتصادی و نظامی این کشور و تبدیل شدن به قدرت هژمون جهانی در حال افزایش است و سیاست اعمال تعرفه های تجاری آمریکا ضد پکن نیز نتوانسته است رشد اقتصادی چین را مهار کند. «استیو بنن» کارشناس مسائل سیاسی در آمریکا معتقد است: برای مقابله با توسعه اقتصادی چین، آمریکا مصمم است، زیرا تنها یک کشور در آینده‌ای نزدیک رهبری اقتصادی جهان را در دست خواهد گرفت. بنابراین جنگ اقتصادی با چین همه چیز است. به همین دلیل آمریکا با تمام وجود روی آن تمرکز می کند. اگر شکست های آمریکا در این زمینه ادامه داشته باشد، در نهایت در ۱۰ سال آینده این کشور به نقطه‌ای خواهد رسید که دیگر هیچ راه بازگشتی برای جبران وجود نخواهد داشت. علاوه بر این، نشانه رفتن همکاری های نظامی چین با روسیه نیز از تشدید نگرانی های کاخ سفید از تقویت همکاری های دوجانبه و چند جانبه نظامی چین با روسیه و دیگر قدرت های منطقه‌ای حکایت دارد که می تواند قدرت آمریکا را در مناطق مختلف به چالش بکشد. اگر چه چین در چارچوب روابط دوجانبه نظامی از روسیه سلاح می خرد اما دولت پکن نیز در سال های اخیر به رشد قابل توجهی در ساخت تسلیحات نظامی دست پیدا کرده است که آمریکا را نگران پیوندهای آن با روسیه می کند. «لی جیه» کارشناس نیروی دریایی در پکن معتقد است: قدرت تسلیحاتی، توان مبارزه، سامان دهی و هماهنگی کلی ارتش چین به‌ویژه پس از رژه سپتامبر سال ۲۰۱۵ رشد قابل ملاحظه‌ای داشته است. تشدید تحریم های چین از سوی آمریکا با هدف متوقف کردن خریدهای نظامی پیشرفته پکن از روسیه، بیانگر تشدید سیاست های مداخله جویانه واشنگتن در امور کشورهاست. بنابراین چنان چه روسیه و چین که از اعضای مهم شورای امنیت سازمان ملل هستند در برابر مداخله گری کاخ سفید ایستادگی نکنند در آینده می تواند بخش بیشتری از روابط و همکاری های مسکو و پکن را در برگیرد و آن ها را با دردسر بیشتر و بزرگ تری روبه‌رو کند.

هیلاری کلینتون در یادداشتی در «آتلانتیک» مطرح کرد:

دموکراسی آمریکایی در بحران

تقریبا دو سال از زمانی که دونالد ترامپ رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا توانست به لطف کسب آرای بیشتر هیئت الکترال به ریاست جمهوری برسد، می گذرد. من یک روز بعد و در سخنرانی خود به منظور اعلام پذیرش نتایج انتخابات گفتم: «ما به او یک ذهن باز و چنین فرصتی برای رهبری کردن بدهکاریم.» در آن روز امیدوار بودم ترس هایم از آینده بی سبب بوده باشد. اما این طور نبود. ترامپ در بیست و یک ماهی که از آغاز ریاست جمهوری اش می گذرد، حتی فراتر از حد و اندازه‌های پایینی که در جریان کارزار انتخاباتی برای خود تعیین کرد، سقوط کرده است. مثال نخست، بی رحمی غیر قابل وصف دولت او در قبال خانواده های مهاجرانی است که بدون اسناد معتبر وثبت شده از مرز عبور می کنند و جدا کردن کودکان به مدت بیش از هشت ماه از والدینشان نمونه بارز آن بود. به گفته نیویورک تایمز، دولت ترامپ همین حالا هم به رغم همه انتقادات و حتی دستور دادگاه، دوازده هزار و هشتصد کودک را در بازداشت دارد. در ادامه شاهد بی توجهی شنیع رئیس جمهور به پورتوریکو بودیم؛ پس از آن که توفان ماریا این جزیره را در نوردید، دولت ترامپ واکنشی بسیار حداقلی به این بحران که بیش از سه هزار نفر بر اثر آن کشته شدند، داشت. از سوی دیگر با وجود مجرم شناخته شدن چندین افسر اطلاعات نظامی روسیه در نفوذ اینترنتی به پایگاه های مورد استفاده حزب دموکرات در جریان انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶، ترامپ همچنان وقوع حمله ای جدی به آمریکا به وسیله یک قدرت خارجی را انکار می کرد و آن را شایعه و هیاهوی رسانه ای نامید. ترامپ و اطرافیان او اقدامات نفرت انگیز متعدد دیگری نیز داشته اند که به خاطر آوردن آن ها در این مقال نمی گنجد. به نظر من البته بخشی از این مسائل بیشتر باعث می شوند نتوانیم حواس خود را به اصل موضوع معطوف کنیم. اصل موضوع نیز البته حفاظت از دموکراسی در آمریکاست. به عنوان شهروندان ایالات متحده این مهم ترین وظیفه ماست؛ به‌ویژه حالا که این دموکراسی در بحران قرار گرفته است. منظور من از استفاده از واژه بحران در این جا، معانی سبک این واژه نیست. البته هیچ تانکی در خیابان ها حضور ندارد و سوء مدیریت و ناکارآمدی دولت نیز ممکن است البته فعلا محدود به چند جبهه باشد. اما نهادها و سنت های دموکراتیک ما تحت یورش قرار گرفته اند. ما باید هر کاری که از دستمان بر می آید برای مقابله با این وضع انجام دهیم و حتی یک لحظه را هم از دست ندهیم. به باور من یورش به دموکراسی در آمریکا از پنج جبهه صورت می گیرد.

■ **نخست، یورش ترامپ به حکومت قانون**

جان آدامز، جمهوری را «دولت قانون و نه دولت انسان ها» می داند. این تفکر در دو اصل قدرتمند نهادینه شده است: هیچ کس و حتی قدرتمندترین مقامات هم فراتر از قانون نیستند و همه شهروندان در برابر قانون و حفاظت شدن به وسیله آن برابر هستند. بنیان گذاران ایالات متحده می دانستند رهبری که از قرار گرفتن ذیل شمول قانون می گریز دیا رهبری که اجرای قانون را سیاسی می داند و در مسیر آن سنگ اندازی می کند، چیزی جز یک رهبر مستبد نیست. این توصیفات شباهت های فراوانی با دونالد ترامپ دارد. او به نیویورک تایمز گفت: «من مطلقا حق دارم هر کاری که بخواهم با وزارت دادگستری انجام دهم.» به گفته این نشریه، وکلای ترامپ در ماه ژانویه در نامه‌ای که به رابرت مولر بازرس ویژه تحقیقات از پرونده دخالت روسیه در انتخابات آمریکا فرستاده بودند، باز به چنین استدلالی استناد کرده و نوشته بودند که: «دخالت ترامپ در جریان تحقیقات به معنای سنگ اندازی در عدالت نیست چرا که او رئیس جمهور است.» نیویورک تایمز همچنین گزارش داد که ترامپ به دستیاران خود گفته انتظار داشته جف سشنز دادستان کل ایالات متحده صرف نظر از چیزی که در قانون آمده از وی حمایت و حفاظت کند. حتی به گفته جیم کومی رئیس سابق اداره پلیس فدرال (اف‌بی‌آی)، ترامپ انتظار داشته رئیس اف‌بی‌آی به‌وی و نه به قانون اساسی، وفادار باشد. ترامپ حتی از وزارت دادگستری خواسته با مخالفان سیاسی او برخورد و به این ترتیب سنت سیاسی را که از زمان توماس جفرسون در آمریکا تداوم داشته، نقض کند.

■ **دوم، زیر سوال بودن مشروعیت انتخابات در آمریکا**

اکنون شاهد دخالت های ادامه دار روسیه و تمایل نداشتن کامل ترامپ به توقف این موضوع و حفاظت از ایالات متحده هستیم. از طرف دیگر شاهد سرکوب رای دهندگان هستیم چرا که جمهوری خواهان الزامات سنگین و به باور من غیر قانونی برای جلوگیری از رای دادن مردم درخواست می کنند. از سوی دیگر شاهد تغییر خطوط مرزی نواحی انتخاباتی از سوی جمهوری خواهان هستیم که صرفا با هدف پیروزی نامزدهای مدنظر آن ها صورت می گیرد. همه این اتفاقات باعث می شود از اصل مقدس «هر نفر یک رای» دور شویم.

■ **سوم، جنگ رئیس جمهور علیه حقیقت و منطق**

به گفته واشنگتن پست، ترامپ در اوایل این ماه ظرف مدت زمان صد و بیست دقیقه، ۱۲۵ اظهار نظر اشتباه یا گمراه کننده داشت. بنابر آماری که این نشریه از پایش اظهارات ترامپ از شروع ریاست جمهوری وی به دست آورده است، ترامپ از زمان حضور در کاخ سفید پنج هزار اظهار نظر اشتباه یا گمراه کننده داشته که به تازگی به میانگین سی و دو اظهار نظر این چنینی در روز نیز رسید. ترامپ امروزه با نیت و حدت به مراتب بیشتری در مقایسه با گذشته به دنبال برخورد با روزنامه نگاران است. البته که هیچ کس مایل نیست تحت فشار رسانه ها قرار بگیرد اما زمانی که یک فرد در سمت یک مقام عمومی قرار می گیرد، چنین فشار و انتقاداتی بخش طبیعی از کار آن فرد است. در چنین شرایطی انتقادات زیادی مطرح می شود، البته فرد یاد می گیرد با آن ها کنار بیاید و در پاسخ به آن ها هم استدلال های خود را مطرح می کند اما هیچ گاه نباید از جایگاه و اختیارات اش برای محروم کردن همه از حق آزادی رسانه ها استفاده کند. این در حالی است که ترامپ نیت خود را حتی به اندازه یک سر سوزن هم پنهان نمی کند. لزلی استال مجری برنامه شصت دقیقه در جریان رقابت های انتخابات ریاست جمهوری از ترامپ پرسید چرا همیشه به رسانه ها حمله می کند. ترامپ در پاسخ گفت: «چون می خواهم شما و جایگاه شما را بی اعتبار کنم تا هر وقت کسی علیه من مقاله‌ای منفی نوشت، مردم آن را باور نکنند.»

■ **چهارم، فساد نفس گیر ترامپ**

با در نظر گرفتن این موضوع که دولت ترامپ وعده داد «باتلاق (فساد) را بخشکاند»، شگفت انگیز است که چگونه رئیس جمهور و کابینه او در همین مدت تا این حد مرتکب تعارض منافع، سوءاستفاده از قدرت و نقض صریح و علنی قواعد اخلاقی بشود. ترامپ نخستین رئیس جمهور ظرف چهل سال گذشته است که از انتشار اسناد مالیاتی خود اجتناب می کند. او بر خلاف رؤسای جمهور سابق از سپردن دارایی های خود به یک امین یا نبود ارتباط با املاک و کسب و کارهایش در زمان ریاست جمهوری اجتناب کرده است. این امر باعث ایجاد تعارض منافع در سطحی بی سابقه شده است به نحوی که فعالان لابی کننده حامی صنایع، دولت های خارجی و سازمان های مرتبط با جمهوری خواهان با شرکت های وابسته به ترامپ ارتباطات تجاری دارند و رویدادهایی پر زرق و برق و پر سود در هتل ها، زمین های گلف و دیگر املاک ترامپ برگزار می کنند. آن ها به طور مستقیم به جیب ترامپ پول می فرستند. ترامپ در حقیقت از کسب و کار ریاست جمهوری منتفع می شود. ترامپ حتی وانمود نمی کند که منافع و خیر عمومی را بر منافع شخصی و سیاسی خود ترجیح می دهد. او به نظر نمی فهمد که کارکنان دولت باید به مردم خدمت کنند نه این که مردم به دولت و کارکنان آن خدمت کنند. بنیان گذاران آمریکا معتقد بودند برای آن که یک نظام جمهوری موفق شود به چیزی بیش از قوانین خردمندانه، نهادهای مستحکم و قانون اساسی درخشان نیاز است. فضایل مدنی و جمهوری خواهانه آن رازی است که باعث می شود همه نظام حاکم به خوبی کار کند. دونالد ترامپ می تواند ضعیف ترین رئیس جمهور جمهوری خواهی باشد که تاکنون روی کار آمده است.

■ **پنجم، عامل تضعیف اتحاد ملی؛ زیربنای دموکراسی**

نظام های دموکراتیک اساسا به واسطه ماهیت شان، منظم نیستند. ما آزادانه بحث و با قاطعیت با همدیگر مخالفت می کنیم. این بخشی از آن چیزی است که ما را از جوامع اقتدارگرا که هر گونه مخالفت در آن ها ممنوع است، متمایز می کند، اما آن طور که آبراهام لینکلن می گوید ما با «پیوندهای عمیق عاطفی» در کنار هم قرار گرفته ایم و این باور در میان ما وجود دارد که از دل اصطکاک و برخوردهای گاه و بی گاه، اتحادی شکل می گیرد که مجموع ما را بسیار قدرتمندتر از هریک از اجزا می کند. دموکراسی به این شکل کار می کند یا دست کم باید به این شکل کار کند، اما ترامپ حتی وانمود نمی کند که رئیس جمهور همه آمریکایی هاست. سخت است که بخواهیم تار و پود نژادپرستانه اساسا هر آن چه را که ترامپ می گوید نادیده بگیریم. حتی چنین اظهاراتی گاهی به بافت کلام او هم محدود نمی شوند و آشکارا خود را نشان می دهد. وقتی ترامپ می گوید مردم هائیتی یا آفریقا در کشورهای «کثافت خانه» زندگی می کنند، سوء برداشت از چنین لفظی غیر ممکن می شود. همین امر زمانی که ترامپ می گوید نمی توان به خاطر این که یک قاضی آمریکایی اصالتا مکزیکی است به حرف او اعتماد کرد، بازنمود پیدا می کند. نمی دانم علت نادیده گرفتن در دو رنج مردم پورتوریکو از سوی ترامپ به این خاطر است که او نمی داند آن ها هم شهروند ایالات متحده محسوب می شوند چرا که باور دارد افراد دارای پوست قهوه ای و اسامی خانوادگی متعلق به آمریکای لاتین هوادار او نیستند یا این که ترامپ اساسا فاقد ظرفیت و همدلی لازم برای درک این موضوع است. از طرف دیگر نمی دانم ترامپ وقتی به شدت از بازیکنان لیگ ملی فوتبال آمریکایی که به علت نژادپرستی نظام مند دست به اعتراض زدند انتقاد می کند یا جرایم ناشی از نفرت علیه مسلمانان را محکوم نمی کند، باز هم دست به مقایسه های مشابهی می زند یا خیر. البته می دانم ترامپ به سرعت می تواند به ستایش از کسانی مانند سفید پوست های افراطی شارلوتسویل بپردازد که